

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14CoCsp/12/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120308730
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 08. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Snopčoková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6120308730.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Snopčokovej a členov senátu JUDr. Evy Dzurikovej a JUDr. Jána Auxta, v právnej veci žalobcu: BENCONT COLLECTION, a. s., IČO: 47967692, Vajnorská 100A/, 831 04 Bratislava-Nové Mesto, zast.: JUDr. Oskar Chnápko, advokát, Komenského 3, 974 01 Banská Bystrica, proti žalovanému: H. G., nar. XX. XX. XXXX, M. XXXX/X, XXX XX U., o zaplatenie 10,00 Eur s prísl., o odvolaní žalovaného proti platobnému rozkazu Okresného súdu Lučenec č. k. 8Csp/117/2020-47 zo dňa 11. 12. 2020, takto

rozhodol:

I. Platobný rozkaz Okresného súdu Lučenec č. k. 8Csp/117/2020-47 zo dňa 11. 12. 2020 vo výroku II. m e n í tak, že žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 16,50 Eur titulom súdneho poplatku a vo výške 32.66 Eur titulom trov právneho zastúpenia na účet právneho zástupcu žalobcu a to v lehote 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto uznesenia.

II. Žiadna zo strán sporu nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým platobným rozkazom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť do 15 dní odo dňa doručenia platobného rozkazu zaplatiť žalobcovi sumu 10,00 Eur, úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 10,00 Eur od 31. 07. 2018 do zaplatenia, alebo v tej istej lehote podať odpor s vecným odôvodnením (výrok I.). O trovách konania súd rozhodol tak, že žalovanému uložil povinnosť do 15 dní odo dňa doručenia platobného rozkazu nahradiť trovy konania vo výške 16,50 Eur a odmenu zástupcu žalobcu za úkony právnej služby vo výške 97,99 Eur na účet zástupcu žalobcu (výrok II.).

2. Proti platobnému rozkazu vo výroku o povinnosti nahradiť trovy konania včas podal odvolanie žalovaný, pričom v podanom odvolaní špecifikoval, že podáva odvolanie proti výroku o náhrade trov konania, pričom nesúhlasí s výškou odmeny zástupcu žalobcu za úkony právnej služby vo výške 97,99 Eur, ktoré neakceptuje s tým, že žalovanú istinu akceptuje a túto uhradza, tiež trovy konania vo výške 16,50 Eur akceptuje a tieto uhradza. Z obsahu odvolania žalovaného vyplýva, že výšku trov právneho zastúpenia vo výške 97,99 Eur pri uplatnenej istine 10,00 Eur považuje za výšku, ktorá je v rozpore s dobrými mravmi, v prípade, že by išlo o pôžičku, jednalo by sa o úžeru. Uviedol, že právny zástupca by mal vedieť zdravo vyhodnotiť či z 10,00 Eur istiny je korektné žiadať odmenu vo výške 10-násobku istiny. K odvolaniu predložil detaily transakcií, ktorými mienil preukázať úhradu trov titulom súdneho poplatku vo výške 16,50 Eur titulom odmeny zástupcu žalobcu vo výške 10,00 Eur.

3. Žalobca sa k podanému odvolaniu písomne nevyjadril.

4. Odvolací súd predovšetkým uvádza, že ako predbežnú musel posúdiť otázku prípustnosti odvolania proti výroku, ktorým súd prvej inštancie rozhodol súčasne o nároku na náhradu trov konania a aj o samotnej výške náhrady trov konania v platobnom rozkaze, ako aj to, či o tomto odvolaní má rozhodnúť krajský súd alebo priamo súd, ktorý napádaný platobný rozkaz vydal. Je zrejmé, že napádaným výrokom

platobného rozkazu súčasne rozhodol o nároku na náhradu trov konania, aj o samotnej výške náhrady trov konania. V zmysle § 265 ods. 1 posledná veta CSP výrok o trovách konania sa na účely konania o platobnom rozkaze považuje za uznesenie. V súlade s ustanovením § 357 písm. m/ CSP je odvolanie prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie o nároku na náhradu trov konania. Ustanovenie § 262 ods. 2 CSP stanovuje výlučnú právomoc na rozhodnutie o výške náhrady trov súdnemu úradníkovi. Postavenie vyššieho súdneho úradníka definuje Zákon č. 549/2003 Z. z. o súdnych úradníkoch s tým, že v zmysle § 3 ods. 1 je vyšší súdny úradník oprávnený vykonávať úkony súdu v civilnom procese, v trestnom konaní, v konkurznom konaní a inú činnosť súdu v rozsahu ustanovenom týmto zákonom. V zmysle § 3 ods. 5 môže vyšší súdny úradník konať a rozhodovať samostatne, t. j. vo vlastnom okruhu. Treba tiež podotknúť, že pravidlo formulované poslednou vetou § 174 ods. 1 OSP („opravným prostriedkom len proti výroku o trovách konania je odvolanie, o ktorom bez pojednávania rozhodne súd, ktorý platobný rozkaz vydal“) sa v CSP nezachovalo, a teda prípadné odvolanie voči trovám v platobnom rozkaze by preto muselo byť prejednané odvolacím súdom, ktorý by bol povinný posudzovať nielen nárok, ale aj samotnú výšku trov uvedených v platobnom rozkaze. Tak ako to vyplýva nielen z vyššie citovaného Zákona o súdnych úradníkoch, ale aj z Ústavy SR, podľa ktorej nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi, nemôže byť sudcovi odňatá možnosť rozhodnúť o nejakej čiastkovej otázke vo veci, ktorá mu bola na rozhodnutie pridelená, keď je výlučne len na zákonnom sudcovi, či na rozhodnutie o tejto čiastkovej otázke poverí inú osobu (vyššieho súdneho úradníka, tajomníka), ak je to podľa zákona, resp. rozvrhu práce prípustné, alebo si vymieni o tejto čiastkovej otázke rozhodnúť sám.

5. Podľa § 265 ods. 1 CSP má súd v platobnom rozkaze uložiť, aby žalovaný zaplatil pohľadávku a trovy konania. Pri subsidiárnom použití § 262 ods. 1 a 2 CSP by teda platobný rozkaz mal doslovne obsahovať len výrok, ktorým by sa uložila žalovanému len povinnosť zaplatiť pohľadávku a náhradu trov konania a vyslovilo sa, že o výške náhrady trov konania sa rozhodne samostatným uznesením, čo je však v priamom rozpore s ustanovením § 265 ods. 1 CSP, podľa ktorého sa platobným rozkazom v lehote 15 dní uloží žalovanému zaplatiť okrem uplatnenej peňažnej pohľadávky alebo jej časti, aj náhradu trov konania, keď nie je možné, aby sa niekomu ukladala povinnosť v stanovenej lehote (15 dní) zaplatiť náhradu trov konania bez toho, aby táto bola explicitne vyčíslená. Preto podľa názoru odvolacieho súdu je potrebné vykladať ustanovenie § 265 ods. 1 CSP ako lex specialis k ustanoveniu § 262 ods. 1, 2 CSP. Tak ako to uviedol odvolací súd už vyššie, výrok o trovách konania sa na účely konania o platobnom rozkaze považuje v zmysle § 265 ods. 1 posledná veta CSP za uznesenie. Je preto možné toto uznesenie (platobný rozkaz), ak bude ukladať povinnosť zaplatiť konkrétnu sumu náhrady trov, vnímať z hľadiska opravných prostriedkov tak, že tento platobný rozkaz - pre potreby odvolania voči jeho trovám, uznesenie v sebe spája uznesenie podľa § 265 ods. 1 a 2 CSP, teda je proti nemu súčasne prípustné odvolanie (§ 357 písm. m/ CSP), pokiaľ sa týka posúdenia otázky, kto a komu je povinný nahradiť trovy konania a z akého dôvodu a v akom rozsahu, ako aj sťažnosť, pokiaľ sa týka posúdenia samotného vyčíslenia náhrady trov konania. V tejto prejednáwanej veci neprichádza do úvahy ten výklad, že rozhodnutie je obsahovo len uznesením podľa § 262 ods. 2 CSP, teda je proti nemu prípustná len sťažnosť, nakoľko vo veci nerozhodol vyšší súdny úradník, ale priamo sudca.

6. Zároveň je podľa odvolacieho súdu potrebné poukázať na základný princíp vyjadrený v čl. 4 CSP, podľa ktorého, ak sa právna vec nedá prejednať a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia tohto zákona, právna vec sa posúdi podľa ustanovenia tohto alebo iného zákona, ktoré upravuje právnu vec čo do obsahu a účelu najbližšiu k posudzovanej právnej veci. Ak takéhoto ustanovenia niet, súd prejedná a rozhodne právnu vec podľa normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom, a to s prihliadnutím na princípy všeobecnej spravodlivosti a princípy, na ktorých spočíva tento zákon, tak, aby výsledkom bolo rozumné usporiadanie procesných vzťahov zohľadňujúce stav a poznatky právnej vedy a ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít.

7. Tak ako to vyplýva z dôvodovej správy k citovanému článku 4, tento upravuje analógiu legis a anológiu iuris, ktorá má ako výkladové pravidlo svoje nesporné miesto i v predpisoch procesného práva. Reflektuje sa zákaz odopretia (denegatio iusticiae), teda, že sudca nemôže spor neprejednať a rozhodnúť, ak chýba výslovná právna úprava v prejednáwanej veci. Klasické interpretačné pravidlo analógie umožňuje sudcovi použiť ustanovenie, ktoré svojím obsahom a účelom je natoľko podobné, že je žiaduce posúdiť podľa neho i právne veci, ktoré do hypotézy právnej normy výslovne poňaté neboli.

8. Poukazujúc na uvedené preto aplikujúc článok 4 CSP, reflektujúc na zákaz odopretia spravodlivosti, odvolací súd (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods.

1 CSP) oprávnenou osobou (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je tak, ako to odvolací súd uviedol vyššie, odvolanie prípustné, preskúmal odvolací súd platobný rozkaz v jeho napadnutej časti - vo výroku o náhrade trov konania v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 379, § 380, § 381 a § 383 CSP a bez nariadenia ústneho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP rozhodnutie súdu prvej inštancie v jeho napadnutej časti vo výroku o náhrade trov konania v zmysle ustanovenia § 388 CSP zmenil, nakoľko neboli splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

9. Podľa § 388 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

10. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru úspechu vo veci.

11. Podľa § 257 CSP výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

12. V prejednávanej veci z predloženého spisového materiálu vyplýva, že Okresný súd Lučenec konajúc sudkyňou vydal vo veci sp. zn. 8Csp/117/2020 platobný rozkaz č. k. 8Csp/11//2020-47 zo dňa 11. 12. 2020. Proti tomuto platobnému rozkazu žalovaný podal odvolanie, a to proti výroku II. v časti výroku o trovách konania, pričom platobný rozkaz vo výroku I. (v časti zaplatenia istiny 10,00 Eur a príslušenstva) nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 13. 03. 2021. Možno tak konštatovať, že vzhľadom na výsledok konania bol žalobca v prejednávanej veci procesne úspešný v celom rozsahu, pričom žalobcovi vznikol nárok na náhradu trov konania (súdneho poplatku a trov právneho zastúpenia). Z odvolania žalovaného vyplýva, že priznané trovy titulom odmeny zástupcu žalobcu spolu vo výške 97,99 Eur s prihliadnutím na výšku žalovanej istiny, považuje za trovy priznané v rozpore s dobrými mravmi. Odvolací súd preto pristúpil k odvolaciemu prieskumu vo vzťahu k výroku II. platobného rozkazu, ktorým žalovanému bola uložená povinnosť nahradiť trovy konania vo výške 16,50 Eur titulom zaplateného súdneho poplatku a odmeny zástupcu žalobcu za úkony právnej služby vo výške 97,99 Eur. Odvolací súd uvádza, že priznané trovy konania titulom zaplateného súdneho poplatku vo výške 16,50 Eur sú nevyhnutnými trovami žalobcu, keďže tento bol povinný tieto trovy zaplatiť, bez úhrady súdneho poplatku by súd vo veci nerozhodol a konanie by bolo pre nezaplatenie súdneho poplatku zastavené. Čo sa týka odmeny zástupcu žalobcu - trov právneho zastúpenia, ktoré právny zástupca žalobcu vyčíslil v podanej žalobe za tri úkony právnej pomoci, a to príprava a prevzatie právneho zastúpenia, predžalobná výzva, podanie na súd - žaloba, odvolací súd preskúmaním veci zistil, že právny zástupca žalobcu nepreukázal existenciu úkonu právnej pomoci, a to predžalobnej výzvy. Hoci do spisu právny zástupca doručil podanie datované dňom 07. 05. 2020 adresované žalovanému, označené ako výzva na zaplatenie - predžalobná výzva, nepreukázal, že by toto podanie bolo doručované, resp. doručené žalovanému, keď k žalobe právny zástupca žalobcu pripojil podací hárok (v spise na č. I. 8 a 9), ktorým preukazuje zasielanie zásielky žalovanému podané na Slovenskej pošte, a. s., dňa 15. 05. 2020, avšak odosielateľom podľa tohto podacieho hárku je spoločnosť Ficek, s. r. o., Nábresná 1958, Ivánka pri Dunaji, a týmto podacím hárkom nie je žiadnym spôsobom preukázané, že by mala byť doručovaná výzva na zaplatenie - predžalobná výzva zo dňa 07. 05. 2020 od adresáta - právneho zástupcu žalobcu, ktorá sa nachádza v spise na č. I. 12 - druhá strana. Odvolací súd teda uvádza, že žalobca nepreukázal existenciu realizácie úkonu právnej služby vo vzťahu k žalovanému - predžalobná výzva. Odvolací súd preto uzatvára, že žalobcovi by prináležala náhrada za dva úkony právnej pomoci, a to príprava a prevzatie právneho zastúpenia a podanie žaloby na súd v zmysle vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. Odvolací súd však s prihliadnutím na obsah odvolania žalovaného zameral svoj prieskum na zistenie, či v súdnej veci existujú alebo neexistujú dôvody hodné osobitného zreteľa v zmysle § 257 CSP pre nepriznanie, resp. čiastočné nepriznanie náhrady trov konania úspešnej strane sporu, t. j. žalobcovi, ktorému by v zmysle § 255 ods. 1 CSP prislúchalo právo na náhradu trov konania. Odvolací súd uvádza, že ust. § 257 CSP predstavuje odchýlku od zásady zodpovednosti za výsledok (§ 255) ako aj od zásady zodpovednosti za zavinenie (§ 256 ods. 1). Súd výnimočne neprizná náhradu trov konania, ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa. Dôvodmi hodnými osobitného zreteľa môže byť neprimeraná tvrdosť, podiel oboch strán na vzniku a priebehu sporu, povaha a okolnosti sporu, zložitnosť doposiaľ neriešenej právnej problematiky, zložitnosť prípadov výkladu medzinárodnej zmluvy, osobné pomery strany sporu, nízky príjem. Odvolací súd dospel k záveru, že s prihliadnutím na právnu nenáročnosť a výšku žalovanej istiny 10,00 Eur, povahu a okolnosti sporu, je v súdnej veci možné výnimočne aplikovať čiastočne ust. § 257 CSP, keďže odvolací súd hore uvedené okolnosti vyhodnotil ako dôvody hodné osobitného zreteľa pre aplikáciu § 257 CSP. Podľa názoru odvolacieho súdu je spravodlivé, s prihliadnutím už na uvedené,

priznať žalobcovi 50 % z úkonu právnej služby za prevzatie a prípravu veci a 50 % z úkonu právnej služby - podanie žaloby na súd, pričom hodnota jedného úkonu predstavuje sumu 16,60 Eur plus 10,62 Eur režijný paušál a 5,44 Eur DPH, spolu 32,66 Eur za dva úkony právnej služby, čo predstavuje čiastku 65,32 Eur, z čoho 50 % predstavuje čiastku 32,66 Eur. Z týchto dôvodov preto odvolací súd zmenil výrok II. platobného rozkazu súdu prvej inštancie a uložil žalovanému povinnosť nahradiť trovy konania titulom zaplateného súdneho poplatku vo výške 16,50 Eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 32,66 Eur na účet právneho zástupcu žalobcu. Odvolací súd ešte uvádza, že pokiaľ žalovaný k odvolaniu pripojil sken detailu transakcie, ktorým mienil preukazovať úhradu zaplateného súdneho poplatku vo výške 16,50 Eur a odmenu zástupcu žalobcu vo výške 10,00 Eur, týmito dokladmi tieto úhrady nepreukázal, keďže zo skenu vyplýva, že sa jedná o stav transakcie, kedy sa transakcia spracováva. Odvolací súd však uvádza, že v prípade ak žalovaný tieto čiastky zaplatil (súdny poplatok a časť odmeny právneho zástupcu v konaní vedenom na Okresnom súde Lučenec sp. zn. 8Csp/117/2020) v ďalšom období nebudú môcť byť predmetom prípadného výkonu rozhodnutia.

13. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol pri aplikácii ust. § 255 ods. 2 CSP, a keďže v odvolacom konaní žiadna zo strán nemala plný úspech, ale každá strana sporu mala len čiastočný úspech, odvolací súd rozhodol, že žiadna zo strán sporu nemá na náhradu trov odvolacieho konania právo.

14. Rozhodnutie senátu krajského súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/ CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).